

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 6.

15 marca 1924

T R E Ś Ć :

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
12. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 lutego 1924 r. o ustaleniu liczby obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Warszawie	207
13. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonywania kary więzienia lub ciężkiego więzienia ponad 1 rok w b. Zakładzie kary dla mężczyzn w Lwowie przy ul. Kazimierzowskiej (Brygidki)	207
14. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lutego 1924 r. w przedmiocie ustalenia należności za sporządzanie testamentów po myśli § 2249 niem. ustawy cywilnej	208

OKÓLNIKI:

Okólnik № 845/III. K. P./24 w sprawie zawiadamiania urzędów policji śledczej o zwolnionych więźniach	208
Okólnik № 846/II. G. S./24 w sprawie udzielania bezprocentowych zaliczek na uposażenie	211
Okólnik № 848/II. G. S./24 w przedmiocie nowych stawek opłat stemplowych.	212
Okólnik № 849/II. G. S./24 w sprawie dodatku kresowego	212
Okólnik № 850/III. P. W./24 w sprawie zwiększenia zwrotów Skarbowi Państwa za pracujących dochodowo więźniów o 10 ⁰ / ₀ oraz w sprawie zawieszenia stosowania ulgowych taryf względem zamówień w Działach Pracy Więzień czynionych przez urzędników Departamentu Karnego, personel więzienny i osoby sprawujące nadzór penitencjarny	213

Okólnik № 851/II. G. S./24 w sprawie zawierania umów na dostawy rządowe	Str. 214
Okólnik № 852/II. O./24 w sprawie zaliczenia do wysługi lat poprzedniej służby	215
Okólnik № 853/II. O./24 w sprawie zapomóg na wpisy szkolne	216
PISMA OKÓLNE:	
Pismo okólne № 678/II. G. S./24 w sprawie wyłącznego pośrednictwa P. A. T. w publikowaniu ogłoszeń płatnych władz i urzędów państwowych	219
Pismo okólne № 679/II. A./24 w sprawie godzin urzędowych	220
Pismo okólne № 681/II. G. S./24 w przedmiocie zarachowania czynszów podnajmu	220
Pismo okólne № 682/II. O./24 w sprawie powoływania emerytów do służby.	221
Pismo okólne № 683/II. G. S./24 w przedmiocie czynszów pobieranych za mieszkania funkcjonariuszów państwowych w budynkach wynajętych na cele państwowe	221
Pismo okólne № 684/Red./24 w przedmiocie rozsprzedaży orzeczeń Sądu Najwyższego	222
KOMUNIKAT w przedmiocie zmiany stawek opłat stemplowych od dnia 1 marca 1924 r.	222
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 marca 1924 r. w Sądzie Najwyższym i w okręgu sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie	223
Lista znawców zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie dla oceniania większych posiadłości rolnych połączonych z przedsiębiorstwami przemysłowymi	224
Wykaz kursu złotego (franka złotego) za czas od 1 do 15 marca r. b. włącznie	224
RUCH SŁUŻBOWY	224
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.	226
b) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.	227
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu	227
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu	227
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.	228
KONKURSY	228
OD ADMINISTRACJI	228

12.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 lutego 1924 r. o ustaleniu liczby obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Na zasadzie art. 1 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15, poz. 205) zarządza się co następuje:

§ 1. W okręgu sądu okręgowego w Warszawie ustala się 42 stanowiska obrońców, a mianowicie:
po jednym stanowisku w Otwocku, Radzyminie i Żyrardowie;
po dwa stanowiska w Grodzisku, Grójcu, Nowym Dworze, Piasecznie i Skierniewicach;
po trzy stanowiska w Mińsku Mazowieckim i Sochaczewie;
cztery stanowiska w Łowiczu;
dziewiętnaście stanowisk w Warszawie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się moc obowiązującą rozporządzenia w przedmiocie określenia liczby obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu w części dotyczącej powiatów: sochaczewskiego, skierniewickiego oraz miasta Łowicza z powiatem (Dz. Urz. M. Spraw. za rok 1920 № 14 poz. 45).

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

13.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lutego 1924 r. w przedmiocie wykonywania kary więzienia lub ciężkiego więzienia ponad 1 rok w b. Zakładzie kary dla mężczyzn we Lwowie przy ul. Kazimierzowskiej (Brygidki).

Z powodu obecnego przeludnienia zakładów karnych w Małopolsce zarządzam:

Były Zakład Kary dla mężczyzn we Lwowie przy ulicy Kazimierzowskiej (Brygidki) Oddział dla mężczyzn, służyć ma, na czas aż do odwołania, także do wykonywania kary więzienia lub ciężkiego więzienia ponad jeden rok.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

14.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lutego 1924 r. w przedmiocie ustalenia należytości za sporządzanie testamentów po myśli § 2249 niem. ustawy cywilnej.

Na podstawie art. 80 ustawy wykonawczej do niem. ustawy cywilnej z dnia 20 września 1899 r. (Zb. U. pr. str. 177) i ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) wprowadza się do pruskiej instrukcji dla mężów zaufania dla uprzywilejowanych testamentów z dnia 15 marca 1904 r. (Dz. rozp. Min. Spraw. str. 90) następujące zmiany:

§ 1. Pierwszy ustęp § 23 otrzymuje następujące brzmienie:

„Za sporządzenie testamentu otrzymuje mąż zaufania przy wartości spadku do 3.000 złotych włącznie 2 złote
do 10.000 złotych włącznie 5 zł.
ponad 10.000 złotych 8 zł.”

§ 2. Zdanie końcowe § 24 będzie brzmieć:

„Każdemu świadkowi można na jego żądanie zapłacić za każdą rozpoczętą godzinę wynagrodzenie do wysokości 0.50 złotego”.

§ 3. Do § 25 dodaje się drugi ustęp następującej treści:

„Wartość spadku obliczoną w markach polskich przelicza się na złote równe frankowi złotemu według kursu ogłaszanego przez Ministra Skarbu na podstawie ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044). W ten sam sposób przelicza się należytości obliczane w złotych, na marki polskie”.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 845/III. K. P./24

w sprawie

zawiadamiania urzędów policji śledczej o zwolnionych więźniach.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie, Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Wilnie, Poznaniu, Toruniu i Katowicach, Naczelników Więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie

W sprawie zawiadamiania urzędów policji śledczej o zwolnionych więźniach zarządzam co następuje:

I. Przy zwalnianiu więźniów wyrokowych:

- a) skazanych przez sądy za przestępstwa przeciwko własności prywatnej, zwłaszcza recydywistów i zawodowych tudzież skazanych za działalność antypaństwową;

- b) podlegających, po odbyciu kary, ograniczeniom swobody osobistej w b. zaborze austriackim, w myśl art. 4, 5 i 9 ustawy przeciw próżniakom i włóczęgom, z dnia 10 maja 1873 r. L. 108 dz. u. p. i w b. zaborze pruskim w myśl § 38 i 39 K. K. niem.;
- c) podlegających, po odbyciu kary, ograniczeniom swobody osobistej, w myśl art. 34, p. 1 Kod. Kar. ros.

Naczelnicy więzień winni zawiadomić urzędy policji śledczej, a gdzie ich niema, komendy lub komisariaty policji ogólnej, na 14 dni przed ukończeniem kary, o mającym nastąpić zwolnieniu więźniów, i jednocześnie przesłać do tych urzędów specjalne karty informacyjne o każdej osobie, podlegającej zwolnieniu, według wzorów № 1 i 2 do niniejszej instrukcji załączonych. W ciągu tych dni 14-tu policja może poddać więźniów, podlegających zwolnieniu, czynnościom, określonym w okólniku instrukcyjnym № 10, Komendy Głównej Policji Państwowej № 19675/22, O. 80/21 z dnia 10/4 1922 r. (Specjalna ewidencja więźniów zwolnionych i rejestracje śledcze). Czynności te powinny być dokonane w więzieniu.

O ile policja nie zgłosi się do więzienia dla dokonania czynności rejestracyjnych oraz po odbiór skazańca, naczelnicy więzień zwalniają więźniów w wypadkach, wskazanych w p. 1 a).

W wypadkach p. I. b) i c) naczelnicy więzień oddają zwolnionych do rozporządzenia policji, która odbierze skazańca bezpośrednio z więzienia.

II. Przy zwalnianiu aresztantów prewencyjnych, podlegających specjalnemu nadzorowi w myśl art. 416, p. 2 Ust. P. K. ros. i § 175 Ust. Kar. austr. (areszty śledcze), naczelnicy więzień, natychmiast po otrzymaniu nakazu zwolnienia, wydanego przez władze sądowe, prześlą zwalnianych, przy odpowiednim piśmie, do lokalnych urzędów policji śledczej, ewentualnie ekspozytur miejscowych komend lub komisariatów policji ogólnej, — dla zwolnienia.

III. Gotówka, kosztowności i inne przedmioty, należące do więźniów zwolnionych, tudzież należące im wynagrodzenie za pracę, powinno być wręczane im za pokwitowaniem przez naczelników, przy opuszczaniu więzienia.

Należy przytem baczną zwracać uwagę na to, żeby należność z tytułu wynagrodzenia za pracę więzienną była przygotowana do wydania zawczasu; żeby pieniądze te w żadnym razie nie pozostały w więzieniu na skutek zwolnienia więźniów we święto lub w porze spóźnionej dnia, w którym opuszczali więzienie.

Warszawa, dnia 26 lutego 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

Wzór № 1.

Karta informacyjna.

O więźniu karnym, zwolnionym z więzienia
dnia miesiąca 192 r.

A.

1. Imię, imiona rodziców, nazwisko, przezwisko:
2. Wiek (data urodzenia):
3. Miejsce urodzenia (Województwo, powiat, gmina, miasto, wieś):

4. Wyznanie:
5. Narodowość (język rodzimy):
6. Przynależność państwowa:
7. Zawód:
8. Stan rodzinny; jakich ma członków rodziny i gdzie zamieszkują:
9. Piśmienność (wykształcenie):
10. Miejsce stałego zamieszkania oraz ostatniego pobytu (ściśle adresy):

B.

11. Miejsce i czas popełnienia ostatniego przestępstwa:
12. Czy nie miał współników tego przestępstwa i jakich:
13. Z jakiego artykułu Kodeksu Karnego został zasądzony, punkt oskarżenia (wyciąg z wyroku sądu):
14. W jakim sądzie zapadł wyrok
15. Jaka kara została mu wyznaczona; czy odbył ją w całości (tymczasowe zwolnienie, amnestja):
16. Czy nie jest pod sądem za inne sprawy i jakie (oznaczyć instytucje sądową, w której sprawa jest w toku):

C.

17. Zachowanie się podczas pobytu w więzieniu; czy nie był karany; czy nauczył się w więzieniu jakiego rzemiosła:
18. Wyszczególnienie należących do więźnia i otrzymanych przez niego przy zwolnieniu z więzienia rzeczy, pieniędzy, kosztowności, dokumentów:

Naczelnik więzienia:

(Data)

(L. S.)

Karta informacyjna.

Wzór № 2.

O więźniu prewencyjnym, zwolnionym z więzienia

dnia miesiąca 192 r.

A.

1. Imię, imiona rodziców, nazwisko, przezwisko:
2. Wiek (data urodzenia):
3. Miejsce urodzenia (Województwo, powiat, gmina, miasto, wieś):
4. Wyznanie:
5. Narodowość (język rodzimy):

6. Przynależność państwowa:
7. Zawód:
8. Stan rodzinny; jakich ma członków rodziny i gdzie zamieszkują:
9. Piśmienność (wykształcenie):
10. Miejsce stałego zamieszkania, oraz ostatniego pobytu (ściśle adresy):

B.

11. Miejsce i czas popełnienia przestępstwa:
12. Czy nie miał współników tego przestępstwa i jakich:
13. Z jakiego artykułu Kodeksu Karnego został oskarżony:
14. Czy nie jest pod sądem za inne sprawy i jakie (oznaczyć instytucje sądową, w której sprawa jest w toku):

C.

15. Wyszczególnienie należących do więźnia i otrzymanych przez niego przy zwolnieniu z więzienia rzeczy, pieniędzy, kosztowności, dokumentów:

Naczelnik więzienia:

(Data)

(L. S.)

OKÓLNIK № 846/II. G. S./24**w sprawie****udzielania bezprocentowych zaliczek na uposażenie.****Do władz asygnujących więziennictwa w całym Państwie.**

Postanowienia, zawarte w końcowym ustępie okólnika № 830/G. S./24 z dnia 1 lutego 1924 r. (Dz. Urzędowy № 4), ulegają o tyle zmianie, że do kompetencji Dyrektora Departamentu Karnego należeć będzie przyznawanie zaliczek funkcjonariuszom więziennym jedynie w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, natomiast w okręgach pozostałych sądów apelacyjnych rzeczzone zaliczki przyznawać będą w dalszym ciągu właściwe władze asygnujące, a mianowicie prezesi sądów apelacyjnych, względnie prokuratorzy przy tych sądach.

Warszawa, dnia 1 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 848/II. G. S./24

w przedmiocie
nowych stawek opłat stemplowych.

Do wszystkich władz i urzędów Wymiaru Sprawiedliwości
i Więziennictwa.

Powołując się na okólniki № 578/G. S./22 (Dz. Urz. M. Spraw. № 16) i № 579/G. S./22 (Dz. Urz. № 15) w sprawie przepisów o opłatach stemplowych oraz przepisów w przedmiocie opłat od podań i świadectw urzędowych z dnia 8 maja 1922 r., zastąpionych następnie przepisami z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 298), zwracam uwagę wszystkich podwładnych władz i urzędów na obowiązek śledzenia za zmianami, zachodzącymi w normach stawek rzeczonych opłat (rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1113), sprostowanie do tegoż rozporządzenia (Dz. U. № 13/1924 r.), rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81), rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 194) oraz na obowiązek czuwania nad tem, by opłaty te były uiszczane w przepisanej wysokości.

Również należy ściśle przestrzegać postanowień, zawartych w §§ 16 do 20 wyżej powołanych przepisów z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 298) w razie stwierdzenia, że opłaty stemplowej od podania lub od odnośnych załączników nie uiszczono wcale albo też uiszczono ją w kwocie niedostatecznej.

Warszawa, dnia 6 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 849/II. G. S./24

w sprawie
dodatku kresowego.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Powołując się na okólnik № 794/G. S./23 z dnia 10/XII 1923 r. (Dz. Urz. № 24) (ustęp końcowy) oraz na punkt 3 okólnika № 807/G. S./24 z dnia 4/I 1924 r. (Dz. Urz. № 2) odnośnie dodatku kresowego na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz okręgu administracyjnego wileńskiego, oznajmiam, że uchwałą Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1924 r. dodatek kresowy nie został przyznany, a natomiast do preliminarza budżetowego mają być wprowadzone odpowiednie kwoty na cele budowy mieszkań urzędniczych w kresach.

Warszawa, dnia 6 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 850/III. P. W./24

w sprawie

zwiększenia zwrotów Skarbowi Państwa za pracujących dochodowo więźniów o 10% oraz w sprawie zawieszenia stosowania ulgowych taryf względem zamówień w Działach Pracy Więzienniczych czynionych przez urzędników Departamentu Karnego, personel więzienny i osoby sprawujące nadzór penitencjarny.

Do PP. Prezesów sądów apelacyjnych w Krakowie, Lwowie i Katowicach, PP. Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Warszawie, Lublinie, Wilnie, Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach oraz do PP. Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Minimalna kalkulacyjna ocena pracy więźnia ustalona okólnikiem № 691/IV. P. W./23 z dnia 14 kwietnia 1923 r. (Dz. Urzęd. Min. Sprawiedl. z 1923 r. № 16 str. 444) przewiduje zwroty Skarbowi Państwa za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów w wysokości rzeczywistych kosztów żywienia więźniów w danym okresie. W istocie koszt utrzymania więźniów jest daleko większy gdyż do kosztów żywienia należałoby doliczyć koszt administracji więzień, wydatki sanitarne i t. p. Zeby chociaż w części zwrócić Skarbowi na pokrycie powyższych kosztów, Min. Sprawiedliwości poleca zwiększyć od dnia 1 kwietnia 1924 roku zwroty Skarbowi Państwa za utrzymanie pracujących dochodowo więźniów o 10%. Powyższe wyjaśni następujący przykład: koszt żywienia jednego więźnia, ustalony przez Dział Gospodarczy więzienia za poprzedni miesiąc, wynosi 14 890 mk. Zaokrąglając do 1000 daną sumę zgodnie z okólnikiem № 765/IV. P. W. z dnia 4 października 1923 r. (Dz. Urzęd. Min. Spraw. z 1923 r. № 20 str. 510) otrzyma się 15.000 mk. Powyższa suma dotychczas stanowiła wysokość zwrotu Skarbowi Państwa za dzienne utrzymanie każdego pracującego dochodowo więźnia. Obecnie w związku ze zwiększeniem zwrotu Skarbowi Państwa o 10% zwrot ten zwiększy się o 1.500 mk. (10% od sumy 15 000 mk.) i będzie stanowił 16.500 mk. (15.000 mk. + 1.500 mk.). Powyższa podwojona suma zwrotów Skarbowi za dzienne utrzymanie pracującego dochodowo więźnia, zwiększona o uzupełniającą sumę na dodatkowe żywienie, stanowi minimalną kalkulacyjną ocenę pracy więźnia na dany miesiąc.

Podział sumy minimalnej kalkulacyjnej oceny pracy więźnia w procentowym stosunku na odpowiednie pozycje jak: zwrot Skarbowi, wynagrodzenie więźnia, odliczenie na wynagrodzenie więźniów ciężko pracujących w ogólnym gospodarstwie więziennym i na zapomogi dla więźniów zwalnianych z więzienia, oraz dodatkowe żywienie—pozostaje bez zmiany.

Zwroty Skarbowi należy wpłacać do odpowiedniej Kasy Skarbowej na § 10 poz. 1 (Dział III) budżetu dochodowego Min. Sprawiedliwości najpóźniej do 15 bieżącego miesiąca za ubiegły miesiąc, przyczem o dokonanej wpłacie należy zawiadomić Wydział Pracy Więzienniczych Departamentu Więziennego z podaniem wysokości wpłaconej sumy, oraz ilości dni pracy więźniów, za które nastąpiła dana wpłata, zgodnie z pismem okólnem № 599/IV. P. W./23 z dnia 3 listopada 23 r. № IV. P. W. 19015/144.

Jednocześnie Min. Sprawiedliwości zawiadamia, że w związku z przeprowadzaną obecnie naprawą Skarbu zawiesza się aż do odwołania wszelkie roboty ulgowe dla urzędników Departamentu Karnego, personelu więziennego oraz osób sprawujących nadzór penitencjarny. Ulgowe roboty dotychczas wykonywane po koszcie własnym Działu Pracy (minimalna kalku-

lacyjna ocena pracy więźnia + 25% kosztów handlowych) zgodnie z okólnikiem № 439/III. P. W./21 z dnia 24 września 1921 r., okólnikiem № 520/III. S./22 z dnia 22 kwietnia 1922 r. oraz z pismem okólnym № 432/III. P. W./22 z dnia 30/XII 22 r. (Dz. Urzęd. Min. Spraw. z 1923 r. № 16 str. 419, 420 i 422) od dnia 1 kwietnia 1924 r. winny być obliczane z 20% minimalnych zysków. Pozostają bez zmiany t. j. bez doliczania powyższych minimalnych zysków tylko ulgowe roboty, wykonywane w myśl odpowiednich przepisów dla instytucji sądowych.

Apelując do obywatelskich uczuć podległych mi urzędników i funkcjonariuszy, jestem przekonany, że zarządzenie, zawieszające na okres przeprowadzania sanacji Skarbu wyżej wymienione prerogatywy, będzie rozumiane przez dotyczących urzędników nie jako dążność do uszczuplenia ich przywilei lecz jako konieczność przysporzenia Skarbowi Państwa dochodów.

Warszawa, dnia 8 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 851/II. G. S./24

w sprawie

zawierania umów na dostawy rządowe.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z d. 29.II 1924 r. L. 407/DB/3 proszę o stosowanie i ścisłe przestrzeganie w obecnym okresie sanacyjnym przy zawieraniu umów na dostawy rządowe zasad następujących:

1) Umowy należy zawierać bezpośrednio z producentami, unikając pośredników.

2) Umowy winny być zawierane przy uwzględnieniu cen stałych.

3) W umowach na dostawę artykułów gotowych zaliczki są niedopuszczalne.

W umowach z przemysłem przetwórczym zaliczek na robociznę zasadniczo wydawać nie należy.

Na zakup zaś surowca zaliczki nie powinny przekraczać 35% ceny umownej; wysokość ta jest tylko granicą i przy zawieraniu umów należy dążyć do możliwego zmniejszenia kwoty zaliczkowej.

Zaliczki winny być waloryzowane, waloryzacja zaś przemyślona tak, aby wykluczona była jakakolwiek strata ze strony Skarbu Państwa.

4) Kary konwencjonalne należy tak podnieść, aby dotrzymanie terminów dostaw należycie było zagwarantowane i nie mogła mieć miejsca spekulacja.

5) Kaucja powinna wynosić od 5 do 10% wartości całkowitej dostawy, która to kwota w razie zerwania umowy przez dostawcę przepada na rzecz Skarbu pomimo kar konwencjonalnych. Poza to Urząd zawierający umowę ma prawo dochodzić wynagrodzenia z tytułu wszelkich szkód i strat oraz zakupić niedostarczoną ilość towaru u osób trzecich na koszt i ryzyko dostawcy.

6) Przy zabezpieczeniu zaliczki (zabezpieczenie hipoteczne, gwarancja bankowa, weksle) należy wybierać najbardziej dogodny i pewny sposób zabezpieczenia, przewidując przytem ew. niepomyślne konjunktury.

7) Ze względu na wciąż jeszcze nieustaloną sytuację gospodarczą, umowy należy zawierać na okres nie dłuższy od 3—4 miesięcy.

8) Pomiedzy datą przetargu i terminem składania ofert winno upłynąć najmniej 4 tygodnie, aby zainteresowane firmy miały czas zapoznać się z warunkami konkursu i mogły odpowiednio opracować oferty.

Warszawa, dnia 10 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNIK № 852/II. O./24

w sprawie

zaliczenia do wysługi lat poprzedniej służby.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Przy przeliczaniu uposażeń funkcjonariuszów państwowych według ustawy o uposażeniu z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) powstała wątpliwość, czy wobec postanowienia art. 98 tej ustawy, że przy pierwszym zaliczeniu po wejściu w życie tej ustawy rozstrzyga co do szczebla uposażenia zaliczony normalnie do dnia wejścia w życie ustawy do wysługi lat czas służby państwowej lub samorządowej w państwach obcych i czas pracy zawodowej, może mieć miejsce jeszcze po 1 października 1923 r. zaliczenie do wysługi lat poprzedniej służby względnie pracy zawodowej odnośnie do tych funkcjonariuszów państwowych, co do których do dnia 1 października nie przeprowadzono jeszcze weryfikacji.

W kwestji tej wyjaśnia Prezydium Rady Ministrów w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, że w wypadkach, w których funkcjonariusz państwowy wniósł prośbę o zaliczenie do wysługi lat poprzedniej służby względnie pracy zawodowej jeszcze przed 1 października 1923 r., prośbę taką można rozpatrzyć i zaliczenia dokonać, o ile, ma się rozumieć, zachodzą wszystkie warunki wymagane przez ustawy z 13/VII 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65). Wyżej wymienione postanowienie art. 98 ustawy uposażeniowej nie miało na myśli wykluczyć od uwzględnienia przy ustalaniu szczebla uposażenia poprzedniej służby i pracy zawodowej tych funkcjonariuszów państwowych, których weryfikacja do dnia 1 października 1923 r. nie została przeprowadzona, lecz opierało się jedynie na przypuszczeniu, że wszyscy funkcjonariusze państwowi do tego czasu zostali już zweryfikowani. Natomiast nie mogą być rozpatrywane i uwzględnione prośby, wniesione po 1 października 1923 r. a to z uwagi na to, że przestała już istnieć podstawa prawna, uzasadniająca prawo funkcjonariusza państwowego do zaliczenia mu poprzedniej służby względnie pracy zawodowej do wysługi lat. Jako dzień wniesienia prośby weryfikacyjnej należy uważać dzień złożenia jej na ręce władzy służbowej (bezpośredniego przełożonego) art. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521).

W myśl powyższego, utworzona na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 77 poz. 521) Komisja Weryfikacyjna przy Ministerstwie Sprawiedliwości po załatwieniu prośb weryfikacyjnych funkcjonariuszów państwowych, wniesionych przed 1 październi-

ka 1923 r. zakończy swoje prace przed końcem kwietnia r. b., poczem Komisja zostanie zlikwidowana. Wszelkie zatem prośby o zaliczenie poprzedniej służby winny być niezwłocznie, nie później jednak jak do dnia 10 kwietnia r. b. nadesłane do Komisji Weryfikacyjnej przy Ministerstwie Sprawiedliwości.

Należy z tytułu zaliczenia w myśl ustawy z 13 lipca 1920 r. dodatek za wysługę lat za czas do 30 września 1923 r. należy danemu funkcjonariuszowi państwowemu wypłacić, zaliczony zaś do wysługi lat czas poprzedniej służby względnie pracy zawodowej uwzględnić przy ustalaniu jego szczebla uposażenia w myśl art. 98 ustawy uposażeniowej.

Równocześnie zaznacza się, że postanowienie art. 98 o uwzględnieniu przy zaszeregowaniu do szczebla zaliczonego do wysługi lat czasu poprzedniej służby i pracy zawodowej ma zastosowanie tylko do tych funkcjonariuszów, którzy mieli w myśl ustaw z 13 lipca 1920 r. prawo do dodatku za wysługę lat t. j. do funkcjonariuszów stałych w rozumieniu tych ustaw, nie ma natomiast zastosowania do funkcjonariuszów prowizorycznych. Funkcjonariuszom prowizorycznym należy uwzględnić przy ustalaniu szczebla jedynie czas służby państwowej polskiej.

Warszawa, dnia 11 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

OKÓLNİK № 853/II. O./24

w sprawie

zapomóg na wpisy szkolne.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Prezjdjum Rady Ministrów pismem z dnia 1 marca 1924 r. Nr. 3045 nadesłało następujący okólnik Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu:

„Do Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, wszystkich Ministerstw oraz Najwyższej Izby Kontroli Państwa w miejscu.

Na mocy art. 10 i 119 ustawy z dnia 9 października 1923 o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. Ust. Nr. 116 poz. 924) oraz art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. Ust. Nr. 134 poz. 1107), zarządzam w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego co następuje:

1) Funkcjonariuszom państwowym wyszczególnionym w art. 1 i 102 ustawy z dnia 9 października 1923 (Dz. Ust. Nr. 116 poz. 924), zawodowym wojskowym, oficerom, wymienionym w art. 112 ustawy z 9 października 1923 r., którzy czasowo pełnią służbę jako niezawodowi, sędziom i prokuratorom oraz praktykantom w służbie administracyjnej i kandydatom na stanowiska sędziowskie przysługuje w czasie obowiązywania dodatku regulacyjnego zwrot opłaty szkolnej za dzieci (w rozumieniu art. 4 ustawy z 9 października 1923) uczęszczające do prywatnej szkoły średniej ogólnokształcącej lub zawodowej z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie równorzędnej szkoły państwowej, o ile wyszczególnione osoby złożą w drodze służbowej odpowiednie podanie do przełożonej władzy asygnującej

2) W myśl zastrzeżenia zawartego w art. 10 ustawy z 9 października 1923 r. zwraca się opłatę szkolną w szkołach średnich ogólnokształcących do wysokości równowartości 72 (siedemdziesięciu dwu) punktów, w szkołach średnich zawodowych do wysokości 106 (stu sześciu) punktów miesięcznie, w której to kwocie wyraża się przeciętny koszt nauczania ucznia w państwowej szkole średniej. Celem otrzymania tej równowartości należy pomnożyć mnożną ustaloną na dany miesiąc na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. przez 72 wzgl. 106.

Przy ustaleniu wysokości zwrotu opłaty szkolnej uwzględnia się dopłatę do uposażenia, przyznawaną na zasadzie art. 5, zdanie przedostatnie ustawy z dnia 9 października 1923 Dz. (Ust. № 116 poz. 924).

W wypadkach, gdy kwota opłaty szkolnej w danym zakładzie naukowym jest niższą od kwoty obliczonej na zasadzie postanowień punktu 2-go niniejszego zarządzenia, Skarb Państwa zwraca tę niższą kwotę.

Opłata szkolna za dziecko funkcjonariusza państwowego (wojskowego zawodowego) nie może być w żadnym razie wyższa od opłaty ustalonej dla ogółu uczniów danej szkoły.

3) Za dzieci, które zostały w całości uwolnione od opłaty szkolnej, względnie za które opłata została w całości pokryta przez instytucje prywatne, nie otrzymuje funkcjonariusz żadnej opłaty.

Za dzieci, które zostały w całości uwolnione od opłaty szkolnej, wzgl. za które opłata szkolna została w części pokryta przez instytucje prywatne, otrzymuje funkcjonariusz tylko odpowiednią różnicę.

4) Osoby wyszczególnione ad 1) mają prawo do zwrotu opłaty szkolnej, o ile dzieci ich nie zaniedbują się stale w nauce i zachowują się nienagannie. Dwukrotne nieuzyskanie promocji do następnej klasy, lub dwukrotna zła ocena zachowania się w świadectwie rocznym odbierają prawo do zwrotu opłaty szkolnej.

5) Za jedno dziecko zwraca Skarb Państwa albo opłatę szkolną w szkole średniej ogólnokształcącej, albo też opłatę szkolną w średniej szkole zawodowej, ale nie łącznie obie opłaty.

6) Jeżeli dziecko uczęszcza do jakiegokolwiek szkoły państwowej, Skarb Państwa nie zwraca opłaty za naukę w szkołach prywatnych.

7) Za prywatne szkoły średnie nie uważa się wszelkiego rodzaju kursów (np. maturalnych, przygotowawczych, dokształcających, handlowych, wojskowych i t. p.), które nie należą do normalnych organizacji szkolnych.

8) Za dzieci uczęszczające do t. z. klas podwstępnych i wstępnych prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, które to klasy nie mają odpowiednika w szkolnictwie państwowym, nie zwraca się opłaty szkolnej.

9) W podaniu o zwrot opłaty szkolnej winien petent stwierdzić:

- a) czy uzyskał zwolnienie od opłaty za naukę dziecka w bieżącym półroczu szkolnym, lub zniżkę tejże opłaty;
- b) czy opłata za naukę nie została w całości lub w części pokryta przez instytucje społeczne (np. t. zw. koło wpisów szkolnych, koło przyjaciół młodzieży i t. p.);
- c) czy dziecko nie korzysta ze stypendjum, a jeżeli tak, to kto i w jakiej wysokości tego stypendjum udzielił;
- d) że dziecko nie uczęszcza do jakiegokolwiek szkoły państwowej.

10) Do podania należy dołączyć:

- a) zaświadczenie dykcji miejscowej wzgl. najbliższej państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej wzgl. zawodowej, że dziecko nie zostało przyjęte z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie i
- b) zaświadczenie dykcji szkoły prywatnej o następującem brzmieniu:

Z A Ś W I A D C Z E N I E

Dyrekcja (pełna, urzędowo ustalona nazwa szkoły) zaświadcza, że (imię i nazwisko ucznia, wzgl. uczenicy) uczeń (uczenica) klasy (.....) nie został(a) w bieżącym półroczu zwolniony(a) od opłaty wpisowego (czesnego), które wynosi (podać kwotę słowami), a (nie) korzysta z funduszy stypendjalnych (ani z jakiegokolwiek pomocy instytucji prywatnych). Uczeń (uczenica) nie wykazał(a) stałego zaniedbywania się w nauce lub zachowaniu w myśl punktu 4 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu z dnia marca 1924 Nr.

Dyrektor

..... dnia

pieczęć szkoły:

11) Na okres bieżącego półrocza szkolnego zwalnia się petentów od przedkładania zaświadczeń o nieprzyjęciu dziecka do szkoły państwowej, z powodu braku wolnego miejsca, konieczne jest jednak stosowne oświadczenie petenta w podaniu.

12) Jeżeli władza powołana do rozstrzygnięcia podania ma wątpliwości, czy w danej miejscowości istotnie brak wolnych miejsc w szkołach państwowych, winna zwrócić się o wyjaśnienie w pierwszym rzędzie do Kuratorium tego okręgu szkolnego, na którego terenie dana szkoła się znajduje, względnie do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

13) Na podstawie złożonego podania, oraz sporządzonego przez dyrekcję zainteresowanej prywatnej szkoły średniej wykazu dzieci funkcjonariuszów (wojskowych zawodowych) odnośnej władzy wzgl. urzędu, rozstrzyga odnośna władza asygnująca, czy petent jest uprawniony do zwrotu opłaty szkolnej za naukę dziecka w odnośnym półroczu szkolnym.

W razie twierdzącym wydaje władza asygnująca stosowne zarządzenia, ażeby kwota, podlegająca zwrotowi ze Skarbu Państwa została bezzwłocznie wypłacona zakładowi naukowemu oraz, ażeby opłatę za naukę w następnych miesiącach podlegającą zwrotowi ze Skarbu Państwa, przekazywano w odpowiednim terminie zakładom naukowym bez potrzeby wnoszenia przez funkcjonariusza (wojskowego zawodowego) nowych podań.

W razie wystąpienia dziecka ze szkoły osoby wymienione ad 1) obowiązane są do bezzwłocznego zawiadomienia władzy asygnującej, która wyda odpowiednie zarządzenia.

Na osobach tych ciąży również obowiązek zawiadamiania władz asygnujących o zmianach w wysokości opłaty szkolnej i t. p.

14) Każda władza asygnująca obowiązana jest przesłać z początkiem każdego następnego półrocza swej przełożonej władzy centralnej wykaz zwróconych opłat szkolnych za poprzednie półrocze z wymienieniem:

- nazwiska i imienia funkcjonariusza,
- nazwiska i imienia ucznia (icy),
- szkoły i klasy, do której dziecko uczęszcza,
- wysokości opłaty, obowiązującej w danym półroczu szkolnym,
- wysokości ulgi wpisowej (zwolnienia),
- wysokości stypendjum, wzgl. kwoty, którą wniosły instytucje prywatne za dziecko funkcjonariusza na rachunek wpisu,
- wysokości kwoty zapłaconej przez Skarb Państwa.

Każde Ministerstwo (władza centralna) przesyła te wykazy razem zebrane (rubrykę g) należy zesumować) Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, celem zbadania rubryki c) (szkoły i klasy, do

której dziecko uczęszcza). Jeżeli naruszono postanowienia niniejszego zarządzenia, Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zwróci na to uwagę danego Ministerstwa (władzy centralnej), celem ściągnięcia przez Skarb Państwa niesłusznie dokonanej wypłaty.

15) Zwrot opłaty szkolnej nie przysługuje emerytom, oraz funkcjonariuszom pozostającym na bezpłatnym urlopie.

16) Wydatek uskuteczony w związku z niniejszym zarządzeniem należy zarachować na poczet preliminarza budżetowego na rok 1924 na § 2, poz. 1b właściwych działów, względnie rozdziałów budżetu odnośnego resortu.

Zarządzenia co do pracowników kontraktowych będą wydane osobno. O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 12 marca 1924 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu

Siennicki

PISMO OKÓLNE № 678/II. G. S./24

w sprawie

wyłącznego pośrednictwa P. A. T. w publikowaniu ogłoszeń płatnych władz i urzędów państwowych.

Do władz i urzędów, podległych Ministerstwu Sprawiedliwości w całym Państwie.

Uchwałą z dnia 11 lutego r. b. Rada Ministrów przyznała Polskiej Agencji Telegraficznej prawo wyłącznego pośrednictwa w publikowaniu płatnych ogłoszeń władz państwowych w pismach, wychodzących na terenie Rzeczypospolitej, z zastrzeżeniem utrzymania w mocy praw „Monitora Polskiego” i „Gazety Lwowskiej” oraz nadto zarządziła, aby wszystkie władze państwowe zwracały się do Polskiej Agencji Telegraficznej w Warszawie lub jej oddziałów prowincjonalnych o pośrednictwo w zamieszczaniu ogłoszeń w pismach.

Podając treść powyższej uchwały do wiadomości wszystkich podległych mi władz i urzędów celem ścisłego stosowania, jednocześnie zawiadamiam, że przy Polskiej Agencji Telegraficznej zorganizowany został Wydział Ogłoszeń, którego zadaniem będzie załatwianie wszelkich zleceń ogłoszeniowych władz i urzędów państwowych po cenach ściśle redakcyjnych.

Zlecenia powinny być przesyłane bezpośrednio do Wydziału Ogłoszeń P. A. T. w Warszawie ul. Mokotowska 14 (tel. 87-55) lub też do oddziałów prowincjonalnych P. A. T.: w Bydgoszczy (ul. św. Trójcy 12b), w Katowicach (ul. Marjańska 2), w Krakowie (ul. Tomasza 32), w Łodzi (ul. Konstantynowska 29), we Lwowie (ul. Podwale 3), w Poznaniu (ul. Skarbowa 7), w Toruniu (przedm. Mokre ul. Kościuszki 3a), w Wilnie (ul. Mostowa 9).

W zamówieniu należy uwzględnić tytuł pisma, w którym ma być ogłoszenie, rozmiar i dział (przed lub za tekstem) oraz określić, ile razy i w jakich terminach ogłoszenie w danym wydawnictwie ma być wydrukowane.

Warszawa, dnia 1 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 679/II. A./24

**w sprawie
godzin urzędowych.**

**Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości
i więziennictwa.**

Prezes Rady Ministrów pismem z dnia 26 lutego 1923 № 2248 nadesłał okólnik następującej treści:

„Nawiązując do okólnika Prezydium Rady Ministrów z dn. 8-go czerwca 1923 r. № 9088 (zgodnego co do treści z okólnikiem Ministerstwa Sprawiedliwości № 708/Or/23) przypominam, że zawartą w przytoczonym okólniku uchwałą Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w zasadzie ustanowiony został czas urzędowania na 6 i 1/2 godzin dziennie nie naruszając zresztą przepisów zawartych w art. 27 ustawy o państwowej służbie cywilnej co do ewentualnego sprawowania czynności służbowych w razie potrzeby i poza godzinami urzędowymi.

Z uwagi na to, że obecna chwila przeprowadzania sanacji Skarbu Państwa wymaga we wszystkich dziedzinach życia społecznego jaknajbardziej wyteżonej pracy, uważam za niezbędne, by w szczególności sześć i półgodzinny czas urzędowania był pod względem pracy we wszystkich władzach, urzędach, instytucjach i zakładach państwowych jak najbardziej wyzyskany.

Zwrócić przytem należy uwagę podwładnym funkcjonariuszom państwowym, by prócz bezwzględnie punktualnego rozpoczęcia zajęć służbowych załatwiano w szybkim tempie interesantów w godzinach na to przeznaczonych i do powszechnej wiadomości podanych z wyłączeniem załatwiania w tychże godzinach jakichkolwiek innych spraw, dopóki chociaż jeden interesant czeka swojej kolei; przytem wydalanie się w tymże czasie z biura urzędnika, przeznaczonego do załatwiania interesantów, pod żadnym pozorem nie powinno mieć miejsca bez równoczesnego pozostawienia kompetentnego zastępcy, jak również niedopuszczalnym jest przerywanie tych czynności picciem herbaty, potoczną rozmową ze współtowarzyszami pracy i innymi sprawami, nie mającymi bezpośredniego związku z załatwianiem oczekujących interesantów”.

Zawiadamiając o powyższem proszę Panów Kierowników wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa, by czuwali nad ściśłem przestrzeganiem wskazówek zawartych w okólniku.

Warszawa, dnia 7 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 681/II. G. S./24

w przedmiocie

zarachowania czynszów podnajmu.

**Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa
w całym Państwie.**

Na zasadzie pisma Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 20 lutego r. b. L. IX. 2. 300/17 zawiadamiam, że czynsze za lokale odnajęte funkcjonariuszom państwowym w budynkach prywatnych dzierżawionych lub za-

rekwirowanych przez Państwo, należy zarachowywać podobnie jak i czynsze z budynków państwowych na dochód budżetu Ministerstwa Robót Publicznych (§ 8 poz. 1 działu II, budżetu M. R. P. za rok 1924).

Warszawa, dnia 10 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 682/II. O./24

w sprawie

powoływania emerytów do służby.

Prezydium Rady Ministrów pismem z dnia 18 lutego 1923 № 1178/24 nadesłało odpis okólnika № 22 treści następującej:

„Do Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw w Warszawie.

Ustawa z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (D. U. R. P. 1924 r. № 6 poz. 46) daje w art. 40 i 96 podstawę do powołania pod określonymi warunkami emerytów (także państw zaborczych) ponownie do czynnej służby.

Jednym z warunków jest nieprzekroczenie przez emeryta 50 lat życia — do tego wieku zatem może być emeryt, w razie ziszczenia się innych warunków, zmuszony do objęcia służby, względnie pozbawiony prawa do emerytury.

Ustawa nie rozstrzyga jednak wypadku, jak postępować należy z emerytami, którzy przekroczyli już 50 lat życia, a godzą się, względnie proszą o przyjęcie do czynnej służby.

Ponieważ powołanie takiego emeryta do czynnej służby, pociągnie za sobą w przeważnej części wypadków zwiększenie podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego przy ponownem przeniesieniu w stan spoczynku, należy zatem w każdym wypadku powołania emeryta powyżej lat 50 do czynnej służby, porozumieć się uprzednio z Ministerstwem Skarbu”.

Warszawa, dnia 10 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:
Wł. Wyganowski

PISMO OKÓLNE № 683/II. G. S./24

w przedmiocie

czynszów pobieranych za mieszkania funkcjonarjuszów państwowych w budynkach, wynajętych na cele państwowe.

Do władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

W ślad za pismem okólnem № 590/G. S./23 z dnia 19/X 1923 r. (Dz. Urzęd. № 21) oznajmiam, że wymiar czynszu podnajmu za mieszkania

funkcjonariuszów państwowych w budynkach, wynajętych na cele państwowe, nie może przekraczać granic, zakreszonych odnośniami przepisami obowiązującej ustawy o ochronie lokatorów.

Warszawa, dnia 10 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wygąnowski

PISMO OKÓLNE № 684/Red./24

w przedmiocie

rozsprzedaży orzeczeń Sądu Najwyższego.

Do Panów Prezesów Sądów Okręgowych w całym Państwie.

Redakcja Dziennika Ustaw wydaje i posiada na składzie Zbiory Orzeczeń Sądu Najwyższego Izby I Cywilnej, Izby II Karnej, Trybunału Wyborczego i t. p. za lata 1918, 1919, 1920, 1921 i 1922.

Wydawnictwa te aczkolwiek są jedynym źródłem urzędowym, z którego korzystać mogą zarówno Sady jak i pp. adwokaci, nie rozchodzą się w takiej ilości, żeby pokrywały koszty nakładu. Gdyby taki stan rzeczy trwał nadal, Redakcja zmuszona będzie zaprzestać drukowania Orzeczeń, co utrudni bieg pracy tak sądów, jak i pp. adwokatów.

Wobec powyższego proszę Panów Prezesów o poparcie usiłowań Redakcji w kierunku szybszego zbytu Orzeczeń, a to przez wyznaczenie odpowiednich urzędników, którzyby podjęli się za umówioną prowizję—sprzedaży w siedzibie sądów okręgowych wyżej wspomnianych wydawnictw, jak i przez zarządzenie wywieszenia w poczekalniach i pokojach pp. adwokatów ogłoszeń o wydanych Orzeczeniach Sądu Najwyższego, które w razie zgody Panów Prezesów Redakcja nadesłże.

Wszelkie w tej sprawie zapytania zechcą Panowie Prezesi skierowywać do Redakcji Dziennika Ustaw — Plac Krasińskich 12".

Warszawa, dnia 7 marca 1924 r.

Minister Sprawiedliwości:

Wł. Wygąnowski

K O M U N I K A T

w przedmiocie zmiany stawek opłat stemplowych od dnia 1 marca 1924 r.

Ministerstwo Skarbu oznajmia, że z dniem 1 marca 1924 r. nastąpi dalsza zmiana stawek opłat stemplowych ustanowionych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 17 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8 poz. 81). Odpowiednie rozporządzenie ogłoszone zostało w № 19 D. U. R. P. za 1924 r. poz. 194.

Ministerstwo Skarbu prosi o zwrócenie uwagi władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości, by począwszy od dnia 1 marca 1924 r. stosowane były ściśle przepisy o nowych stawkach opłat stemplowych.

Z A W I A D O M I E N I A :

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 marca 1924 r. w Sądzie Najwyższym i w okręgu sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							Notariuszów
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów			Prokuratorów	Podprokuratorów	
				Sąd Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju			
1	Sąd Najwyższy	—	—	1	—	—	1	—	—
2	" Apel. w Warszawie . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
3	" " " Lublinie	—	—	—	—	—	—	—	—
4	" " " Wilnie	—	—	—	—	—	—	1	—
5	" Okreg. w Białej	—	—	—	1	—	—	—	—
6	" " " Białymstoku	—	—	—	—	1	—	1	—
7	" " " Kaliszu	—	—	—	—	—	—	1	1 (Kolo)
8	" " " Łomży	—	—	—	—	1	—	—	—
9	" " " Łodzi	—	—	—	—	1	—	1	1 (Widawa)
10	" " " Mławie	—	—	—	—	—	—	1	—
11	" " " Płocku	—	—	—	—	2	—	1	1 (Płock)
12	" " " Siedlcach	—	—	—	—	1	—	1	1 (Łuków)
13	" " " Suwałkach	—	—	—	—	—	—	—	—
14	" " " Sosnowcu	—	—	3	—	3	—	3	—
15	" " we Włocławku	—	—	1	—	—	—	1	—
16	" " w Warszawie	—	—	—	—	—	—	—	—
17	" " " Kielcach	—	—	1	1	2	—	—	—
18	" " " Lublinie	—	—	—	1	1	—	2	—
19	" " " Piotrkowie	—	—	—	—	2	—	—	—
20	" " " Radomiu	—	—	—	—	1	—	2	—
21	" " " Zamościu	—	—	—	1	1	—	—	—
22	" " " Wilnie	—	—	—	2	—	—	—	—
23	" " " Grodnie	—	—	—	1	2	—	1	—
24	" " " Łucku	—	—	6	3	2	—	1	1 (Horochów)
25	" " " Pińsku	—	—	—	3	—	—	1	—
26	" " " Nowogródka	—	—	—	2	1	—	1	—
27	" " " Równem	1	2	—	7	3	—	4	—

Lista znawców zamianowanych przez sąd apelacyjny we Lwowie dla oceniania większych posiadłości rolnych połączonych z przedsiębiorstwami przemysłowymi.

Sąd apelacyjny we Lwowie zamianował Henryka Broniowskiego urzędnika Polskiego Biura parcelacyjnego we Lwowie, ul. Bourlarda 2, znawcą dla oceniania większych posiadłości rolnych połączonych z przedsiębiorstwami przemysłowymi dla okręgu sądu okręgowego w Lwowie.

Wykaz kursu złotego (franka złotego) za czas od 1 do 15 marca r. b. włącznie

Oznaczenie dnia, dla którego ustalono kurs franka złotego na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 6.XII.1923. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).	Wartość franka złotego w markach polskich
od 1 do 15 marca włącznie	1.800.000

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: A) W Sądownictwie: Dr. Zygmunt Przybylski, wicedyrektor Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości — sędzią sądu apelacyjnego w Katowicach, dnia 4 stycznia 1924 r.; Dr. Leonard Tchórzewski, adwokat w Krakowie — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Rybniku, dnia 2 stycznia 1924 r.; Karol Pfaff, sędzia śledczy w Piotrkowie z siedzibą w Tomaszowie Mazowieckim — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Katowicach, dnia 5 stycznia 1924 r.; Kazimierz Cholewka, sędzia zapasowy w okręgu cieszyńskim — naczelnikiem sądu powiatowego w Skoczowie, dnia 12 stycznia 1924 r.; Dr. Władysław Tempka, adwokat w Krakowie — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Królewskiej Hucie, dnia 16 stycznia 1924 r.; Adolf Hueck, sędzia komisoryjny przy sądzie okręgowym w Katowicach — sędzią sądu okręgowego w Katowicach, dnia 16 stycznia 1924 r.; Franciszek Dankiewicz, sędzia powiatowy w Bieczu — naczelnikiem sądu powiatowego w Krościenku, dnia 5 stycznia 1924 r.; Stanisław Szmyd, sędzia powiatowy w Makowie — naczelnikiem sądu powiatowego w Mszanie dolnej, dnia 5 stycznia 1924 r.; Emil Wojtowicz, aplikant sądowy w Tarnowie i Karol Bunsch, aplikant sądowy w Krakowie — sędziami zapasowymi w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 5 stycznia 1924 r.; Stefan Pęksa, aplikant sądowy w Wadowicach — sędzią powiatowym w Gorlicach, dnia 5 stycznia 1924 r.; Dr. Djonizy Erb, adwokat w Mielcu — sędzią sądu okręgowego w Wadowicach, dnia 23 stycznia 1924 r.; Antoni Feill, sędzia powiatowy w Żabnie — naczelnikiem sądu powiatowego w Żabnie, dnia 23 stycznia 1924 r.; Józef Hanasz, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 2 stycznia 1924 r.; Władysław Gajewski, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Grodnie — sędzią powiatowym w Bydgoszczy, dnia 12 stycznia 1924 r.; Marjan Kapela, aplikant sądowy w Poznaniu — sędzią powiatowym

w Wągrowcu, dnia 16 stycznia 1924 r.; Stanisław Postel, asesor sądowy w Brodnicy — sędzią powiatowym w Brodnicy, dnia 12 stycznia 1924 r.; Karol Biliński, sędzia sądu okręgowego w Starogardzie — naczelnikiem sądu powiatowego w Wejherowie, dnia 12 stycznia 1924 r.; Kazimierz Tyrka, asesor Generalnej Prokuratury Rzeczypospolitej Polskiej w Poznaniu — pomocniczym sędzią śledczym przy sądzie okręgowym w Katowicach, dnia 5 lutego 1924 r.; Jan Majcher, naczelny sekretarz przy sądzie powiatowym w Katowicach — naczelnym sekretarzem przy sądzie apelacyjnym w Katowicach, dnia 6 lutego 1924 r.; Dr. Karol Kruszyński, adwokat w Krakowie — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Toruniu, dnia 9 lutego 1924 r.; Jakób Pauly, sędzia pokoju w Kowlu, w okręgu sądu okręgowego w Łucku, dnia 12 listopada 1924 r.; Michał Lasocki, sędzia pokoju tymczasowo sprawujący ubocznie obowiązki sędziego pokoju w Grodzisku — sędzią pokoju zawodowym w Grodzisku, w okręgu sądu okręgowego w Warszawie, dnia 12 lutego 1924 r.; Piotr Królikowski, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 12 lutego 1924 r.; Waclaw Paczyński, sekretarz sądu okręgowego w Zamościu — sędzią pokoju w Tarnogrodzie, w okręgu sądu okręgowego w Zamościu, dnia 13 lutego 1924 r.; Zygmunt Wawrzyniec Sielski — sędzią pokoju w Turku w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 18 lutego 1924 r.; Józef Nierubliszewski, aplikant zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Piotrkowie — sędzią śledczym sądu okręgowego w Piotrkowie z siedzibą w Częstochowie, dnia 18 lutego 1924 r.; Edward Benedykt Krukowski — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 8 lutego 1924 r.; Henryk Bronisław Tusiewicz, Edmund Franciszek Całus, Stanisław Wróblewski, Stefan Tadeusz Łukasiewicz — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 12 lutego 1924 r.; Kazimierz Rutkiewicz, dnia 12 lutego 1924 r., Witold Jankowski, dnia 13 lutego 1924 r. — aplikantami przy sądzie apelacyjnym w Wilnie; Władysław Czarnecki i Kazimierz Hukowski — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 12 lutego 1924 r.; Edward Braum, dnia 13 lutego 1924 r., Tadeusz Leonowicz, Stanisław Radzki, Heronim Muszak, dnia 18 lutego 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie; Władysław Ambroży Muśnicki, dnia 13 lutego 1924 r., Edmund Stefan Mieroszewicz, Stanisław Zgliczyński, Mieczysław Hipolit Orlański, Antoni Olbromski, dnia 15 lutego 1924 r., Lucjan Piotr Kulej, Alfred Szulc, Filip Maib, dnia 18 lutego 1924 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Edward Borejko-Chodkiewicz — aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, delegowany do pełnienia zastępczo czynności sędziego śledczego w Dubnie, w okręgu sądu okręgowego w Równem, dnia 12 lutego 1924 r.; Kazimierz Przedpełski — st. kancelistą sądu okręgowego w Grodnie X st. st., dnia 11 lipca 1923 r.; Romanja Wróblewska — kancelistką sądu okręgowego w Grodnie XI st. st., dnia 14 lipca 1923 r.; Piotr Kuppa — kancelistą sądu okręgowego w Grodnie XI st. st., dnia 25 października 1923 r.; Stefan Radkiewicz — kancelistą sądu pokoju I okręgu w Słoniemiu XI st. st., dnia 30 października 1923 r.; Tomasz Gościński — kancelistą sądu okręgowego w Grodnie XI st. st., dnia 30 października 1923 r.; Marja Imienińska — kancelistką sądu okręgowego w Grodnie XI st. st., dnia 29 listopada 1923 r.; Weronika Wasiukiewiczówna — kancelistką sądu okręgowego w Grodnie XI st. st., dnia 30 grudnia 1923 r.; Brunon Ejsymont — st. kancelistą sądu okręgowego w Grodnie X st. st., dnia 30 grudnia 1923 r.; Dezyderjusz Cyran — kancelistą sądu okręgowego w Grodnie XI st. st., dnia 21 stycznia 1924 r.; Antonina Popławska — kancelistką sądu okręgowego w Grodnie XI st. st., dnia 16 lutego 1924 r.; Dr. Jan Ornass, prezes Senatu przy sądzie apelacyjnym w Toruniu — wiceprezesem sądu apelacyjnego w To-

runiu; Antoni Turyczyn, sędzia sądu apelacyjnego w Toruniu — prezesem Senatu przy sądzie apelacyjnym w Toruniu; Dr. Stanisław Rubczyński, sędzia sądu apelacyjnego w Toruniu — prezesem sądu okręgowego w Toruniu; Dr. Zygmunt Lewandowski, zastępca prokuratora przy sądzie apelacyjnym w Toruniu — sędzią sądu apelacyjnego w Toruniu; Piotr Zaczek, dyrektor przy sądzie okręgowym w Starogardzie — sędzią sądu apelacyjnego w Toruniu; Dr. Zygmunt Drath, sędzia sądu okręgowego w Toruniu — sędzią sądu apelacyjnego w Toruniu, wszyscy dnia 12 lutego 1924 roku; Franciszek Wysocki, naczelnik sądu powiatowego w Nowem Siole — sędzią sądu okręgowego w Stanisławowie; Zygmunt Plahner, sędzia powiatowy w Sądowej Wiszni — sędzią sądu okręgowego w Stanisławowie; Kazimierz Terlikowski, sędzia powiatowy w Drohobyczu — sędzią sądu okręgowego w Przemyślu; Wiktor Wassermann, sędzia powiatowy w Przemyślanach — sędzią sądu okręgowego w Stryju; Paweł Pola, sędzia powiatowy w Sokalu — sędzią sądu okręgowego w Samborze; Władysław Kurczak, sędzia powiatowy w Haliczu — sędzią sądu okręgowego w Samborze; Włodzimierz Piotrowski, sędzia powiatowy w Jarosławiu — sędzią sądu okręgowego w Samborze; Aleksander Kurpiak, sędzia powiatowy w Gwoźdźcu — sędzią sądu okręgowego w Kołomyi; Andrzej Ołeksiuk, sędzia powiatowy w Łopatynie — sędzią sądu okręgowego w Złoczowie; Bohdan Rzepnijski, sędzia śledczy w Tarnopolu — sędzią sądu okręgowego w Tarnopolu; Dr. Izrael Moldauer, sędzia powiatowy w Dynowie — sędzią sądu okręgowego w Kołomyi; Dr. Jan Zwarycz, adwokat w Samborze — sędzią sądu okręgowego w Samborze, wszyscy dnia 9 lutego 1924 r.; Paweł Jarema, sędzia zapasowy w lwowskim okręgu apelacyjnym — sędzią powiatowym w Mikołajowie; Stanisław Wondrausch, kapitan korpusu sądowego w Przemyślu — sędzią powiatowym w Zółkwi; Antoni Gułta, b. sędzia w Kossowie — sędzią powiatowym w Chodorowie; aplikantów: Emanuel Łużycki — sędzią powiatowym w Rymanowie; Dr. Stefan Wołczuk — sędzią powiatowym w Skalacie; Julian Sirko — sędzią powiatowym w Jabłonowie; Stanisław Hirsz — sędzią powiatowym w Monasterzyskach; Dr. Henryk Jahner — sędzią powiatowym w Delatynie; Michał Śliwiński — sędzią powiatowym w Łopatynie; Leon Glembocki — sędzią powiatowym w Bohorodczanach; Jakób Pressler — sędzią powiatowym w Tłustem; Mikołaj Turkiewicz — sędzią powiatowym w Gwoźdźcu; Dr. Franciszek Babel — sędzią powiatowym w Kałuszu; Franciszek Juzwa, sędzia powiatowy w Budzanowie — sędzią śledczym przy sądzie okręgowym w Tarnopolu; Dr. Henryk Ehrlich, aplikant — sędzią zapasowym okręgu lwowskiego sądu apelacyjnego, wszyscy dnia 9 lutego 1924 roku.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Artur Glück z siedzibą w Krakowie,
- „ Arnest Ader z siedzibą w Krakowie,
- „ Salo Tepper z siedzibą w Krakowie.

Przesiedlił się:

Dr. Teofil Drwał adwokat we Frysztaku, z powodu zwinienia sądu powiatowego we Frysztaku przesiedlił się z dniem 4/1 1924 r. do Strzyżowa.

Zrezygnowali z adwokatury:

Józef Krzepela adwokat w Tarnobrzegu — a substytutem jego ustanowiono D-ra Mojżesza Zimblera, adwokata w Tarnobrzegu,
Dr. Władysław Tempka adwokat w Krakowie — a jego substytutem ustanowiono D-ra Władysława Marekowskiego, adwokata w Krakowie,
Dr. Józef Friedenberga adwokat w Krakowie — a jego substytutem ustanowiony został Dr. Adolf Liebling, adwokat w Krakowie (Rynek gł. 8).

Zmarł:

Dr. Albin Lehman adwokat w Makowie zmarł 5 lutego 1924 r. a jego substytutem ustanowiony został Dr. Wiktor Kutrzeba adwokat w Jordanowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisano na listę adwokatów:

D-ra Gedymina Tadeusza Bunikiewicza z siedzibą w Chodorowie, D-ra Henryka Schneida z siedzibą we Lwowie, D-ra Maksa Rennera z siedzibą we Lwowie, D-ra Henryka Bardacha z siedzibą w Łopatynie, D-ra Izraela Kaufa z siedzibą we Lwowie i D-ra Józefa Henryka Mannerera z siedzibą w Kamionce strumiłowej.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

Dr. Kalman Klemens Nussbaum z Podkamienia do Załoziec, Dr. Karol Halstuch ze Śniatyna do Czortkowa, Dr. Celestyn Jan Fried z Rudek do Śniatyna.

Przesiedlili się:

Dr. Izak Peitzer z Wojnicza do Stanisławowa, Dr. Edward Kleinman z Rudek do Czortkowa i Dr. Roman Stefanowicz z Bursztyna do Zaleszczyk.

Zmarli:

Dr. Stanisław Haczewski w Kołomyi, Dr. Samuel Fränkel w Sokalu i Dr. Leon Rothenberg w Złoczowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisano na listę adwokatów:

Stefan Osmólski został zarządzeniem z dnia 10 sierpnia 1923 r. dopuszczony do wykonywania zawodu adwokackiego i po zaprzysiężeniu wpisany do listy adwokackiej tutejszego sądu apelacyjnego z siedzibą w Poznaniu.

Wykreślony z listy adwokatów:

Zygfryd Kuntz z Międzychodu został skreślony z listy adwokatów sądu apelacyjnego w Poznaniu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wykreślony z listy adwokatów:

Alfred Panten z Grudziądza został na własną prośbę skreślony z listy adwokatów.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Jan Mildner i Jan Podkowiak z siedzibą w Katowicach,
Dr. Franciszek Filipek z siedzibą w Wodzisławiu.

KONKURSY.

W sądzie apelacyjnym we Lwowie opróżniła się posada praktykanta rachunkowego z wynagrodzeniem równem uposażeniu XI grupy uposażeniowej.

Podania kompetencyjne należy wnosić do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie najdalej do 25 marca 1924 r.

Do uzyskania tej posady wymaganem jest ukończenie wyższego gimnazjum lub wyższej szkoły realnej oraz wykazanie się ze złożenia egzaminu dojrzałości z dodatnim wynikiem, do osiągnięcia zaś stałej posady urzędnika rachunkowego wymaganem jest ponadto złożenie do roku egzaminu z rachunkowości państwowej.

W zakładzie karnym w Wiśniczu koło Bochni jest opróżnioną posada inspektora więziennego w VIII grupie uposażenia.

Posada ta mogłaby być na razie obsadzona także w IX grupie uposażenia.

Podania o tę posadę można wnosić do końca marca b. r. w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie.

OD ADMINISTRACJI.

Zwyżka cen robocizny w początkach I kwartału r. b. zmusza Administrację Dziennika Ustaw do pobrania dopłaty za prenumeratę Dziennika Ustaw w I kwartale b. r. w sumie 1.000.000 mk. Za II kwartał prenumerata Dziennika Ustaw wyniesie 6.000.000 mk.

Dopłata do Dziennika Urzędowego z przyczyn wyżej podanych, jak i ze względu na objętość Dziennika Urzędowego, wyniesie 2.000.000 mk. Prenumeratę na II kwartał r. b. Dziennika Urzędowego określa się na 2.000.000 mk.

Wobec powyższego pp. prenumeratorzy Dziennika Ustaw, proszeni są o wpłacenie do dnia 1 kwietnia r. b. tytułem dopłaty 1.000.000 mk., — za prenumeratę w II kwartale r. b. — 6.000.000 mk. i za skorowidz II półrocze 1923 r. 500.000 mk. — razem 7.500.000 mk.

Za Dziennik Urzędowy Ministerstwa Sprawiedliwości tytułem dopłaty 2.000.000 mk. i za prenumeratę w II kwartale 2.000.000 mk. — razem 4.000.000 mk.

Zastrzega się dopłatę w II kwartale jednocześnie z przewaloryzowaniem lub bez.

Konto czekowe Dziennika Ustaw 30-130.

Konto czekowe Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości 30-122.